Aflarea adevărului

(Grigore Constantinescu – 31 august 2009)

Păstrez convingerea că **Oedipul** enescian nu este un basorelief cenușiu animat, menit să încătușeze muzica în capcana unei alte idei decât cea care i-a inspirat compozitorului aflarea drumului spre adevăr.

Căutat de regia lui Nicolas Joël, drumul evoluează pe alte coordonate decât cele inițiale, în care nu regăsim răspunsul lui Oedipe, „Omul!”, cheia către care și din care decurge tragedia. Componentele versiunii de la Capitole, în premieră acum pe scena Bucureșteană, rezistă poate în amintirile noastre, prin discursul coral și orchestral al lui Stelian Olariu și Oleg Caetani, dar nu au capacitatea de a ne face să uităm viziunea de unică valoare a regiei lui Jean Rânzescu și imensa durere omenească care ne-a fascinat timp de decenii trăirea eroului, asumată de David Ohanesian, pentru eternitate.

Căutarea adevărului nu este o vină: aflarea lui rămâne doar o speranță de a regăsi forța a ce a fost cândva, la premiera enesciană din 1958, primul **Oedip** românesc.